№ 7. Warszawa, dnia 4 (16) Lutego 1881 r. Rok II.

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.

POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

KORESPONDENCYA

Z PARYŻA.

(Dokończenie).

Pierwszy bal opery nie udał się zupełnie. Do drugiej godziny rano loże pierwszorzędne świeciły pustką. Orkiestra nawet zwykle tak dzielna szwankowała, jakby brak ożywienia w zabawie i na nią oddziałał. Przestanki między tańcami były nieskończenie długie, co też na wesołość zabawy nie wpływało.

Z balów większych zanotować muszę zabawę u baronowej L., z domu księżniczki de B. Trudno wyobrazić sobie przepych strojów i urządzenie salonów. Baronowa zajmuje p a ł a c przy Chaussée d'Antin; już na kilkadziesiąt kroków trudno przecisnąć się było przez tłum, który przypatrywał się g o ś c i o m przyjeżdżającym. Karety wolno zajeżdżać musiały pod przedsionek rzęsisto oświetlony i damy wstępowały po schodach marmurowych, przykrytych dywanami, wśród lamp gorejących i krzewów egzotycznych.

Kilka toalet bardzo eleganckich z tego balu opisać wam muszę, choć wątpię abyście je naśladowały, gdyż są *incomparable*, jako pochodzące z pracowni Worth'a.

Toaleta hr. de P. z atłasu ponsowego, przód miała z lamy złotem przetykanej. Styl całego stroju przeszłowieczny, więc nie raził w nim długi kaftan Louis XV z połami, z ł o t e m haftowany po brzegach. Kaftan ten otwierał się na kamizelce

Ryc. 1. Balowe ubranie. Ryc. 2. Wieczorowe ubranie.

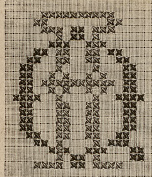
z l a m y, staroświecką przyżółconą koronką u wycięcia przybrany. Oryginalną cechę tego stroju stanowiły róże różowe, które jednak przy ponsowym atłasie prześlicznie b a r w ę odbijały. Drugą równie uderzającą toaletę miała hr. de C, Bordeaux aksamit w połączeniu z atłasem niebieskim t w o r z y ł tak skomplikowaną całość że opisać się to szczegółowo nie daje, a jednak suknia ta zrobiła furorę.

Młodziutka córka gospodyni balu, miała suknię z gazy białej jedwabnej; spódnica z surahu do połowy wysokości pokryta była falbankami i bufkami. Tiunika z gazy mocno udrapowana kryła się pod tylnym brytem, który w kilku miejscach przepięty kończył się nie dużym trenem. Stanik w karo wycięty plisowanemi bufkami, ubrany suto i drobnemi stokrotkami ozdobiony. Młodziutki wiek panny wykluczał wszelkie koronki.

Bale na cel dobroczynny nie bardzo się w Paryżu udają, brak im łączności w towarzystwie i opieki uprzejmych gospodyń.

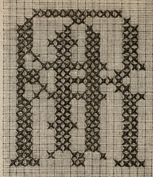
Jako wzór uorganizowania podobnego balu, posłużyć może zabawa na cel dobroczynny za czasów monarchii lipcowej wydana, a która dotąd żyje w pamięci uczestników. Miała ona miejsce w sali teatru de la Renaissance a niezwykłem bogactwem i przepychem jaśniała. Jednocześnie zajeżdżało sześć karet bez najmniejszego zamięszania, 20 służących w wielkiej liberyi wprowadzało gości na schody, wejść do sali pilnowało jedenastu szwajc a r ó w. W sali porządek trzymała straż h o n o r o w a

którą rozpoznać można było po orderze de la Charité na niebieskiej wstążeczce. Loże wybite aksamitem lub materyą w festony przybrane, stały otworem, tworząc małe salony à part, gdzie królowała jedna z gospodyń balu przyjmując wizyty swych znajomych.

Ryc. 3. Cyfra AO, krzyżykami.

Na sali tańczyła młodzież z najwyższej arystokracyi. Kadryle składały księżne i markizy. To też bal się udał i tysiące franków dochodu przyniósł.

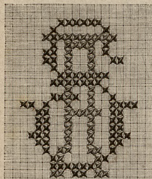
W pierwszej połowie stycznia przedstawioną została w Odeonie komedya z romansu Alfonsa Daudet „Jack.“ O ile w romansie rzecz czyta się z zajęciem i nawet pewnem wzruszeniem, o tyle komedya wzbudza wstręt i razi nieprawdopodobieństwem charakterów.

Ryc. 4. Cyfra AR, krzyżykami.

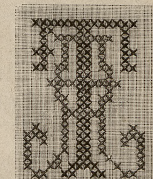
A jednak któż odgadnie, dla czego każde przedstawienie jest pełne.

W Bouffes parisiennes tłumy przyciąga opera „la Mascotte.“ Ażeby zaś być na przedstawieniu „Michel Strogoff“ trzeba na tydzień przedtem bileta zamówić.

Paryżanki do teatru mają oddzielny sposób ubierania, niby to toaleta strojna na obiad proszony ale głowę najczęściej zdobi kapelusz. Ulubioną formą kapelusza do teatru jest kapotka pluszowa koloru blado-różowego z wieńcem róż bez

Ryc. 5. Cyfra AS, krzyżykami.

R. 7. Serweta na stoliczek ogrodowy.

Ryc. 6. Cyfra AT, krzyżykami.

Ryc. 13. Plecy do ryc. 40.

Ryc. 9. Upięcie z tyłu sukni żałobnej do ryc. 10 i 90.

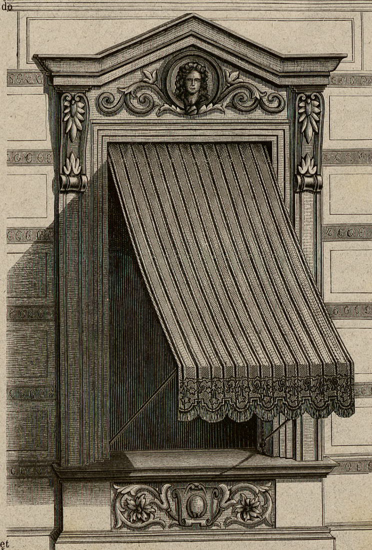

Ryc. 8. Deseń do letnich sukien.

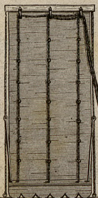

Ryc. 14. Plecy do ryc. 39.

Ryc. 11. Przód spódnicy do polonezy ryc. 12 i 91.

Ryc. 10. Upięcie z boku sukni żałobnej do ryc. 90.

R. 16. Pręt żelazny do ryc. 15.

Ryc. 15. Sposób urządzenia rolety do okien.

Ryc. 17. Sposób ściągania rolety do ryc. 15.

Ryc. 12. Poloneza (plecy) do ryc. 11 i 91.

liści nad czołem, albo blado-niebieska haftowana złotem, z boku drobne pióra niebieskie. Mantyla koronkowa także jest w użyciu, zgrabnie upięta z boku kwiatem. Tiulowe kapotki znowu się pokazują, haftowane sznelą i perłami. W przyszłej pogadance już o wiosennych nowościach doniosę wam czytelniczki.

Leokadya.

Ryc. 23. Wązki ślaczek do chustki od nosa.

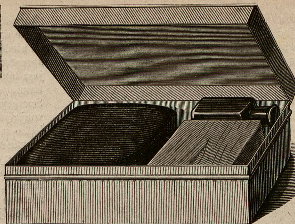
Ryc. 18. Kapelusik dla dziewczynki z białego pluszu, okręcony sznurem niebieskim ze złotem.

Urządzenie

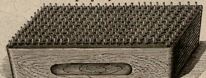
sypialnego pokoju.

Bogato urządzoną sypialnię, stosowną w pałacu lub zamku przedstawia nasza rycina. Obicie ścian z atłasu pikowanego w kolorach różowym, niebieskim lub blado-lila. Meble z drzewa różanego lub orzechowego, rzeźbione, odznaczają się stylem poważnym. Łóżko w głębi umieszczone, głowami do ściany, przystrojone jest baldachimem z firanek atłasowych. Po jednej jego stronie stoi umywalnia marmurowa, po za nią wieszadło do ręcznika. Z drugiej strony łóżka zajmują ścianę: szafeczka, krzesło, w rogu wieszadło stojące. Jedną stronę pokoju wprost okien zajmuje szafa z sukniami, styl jej poważny, drzwi lustrzane, obok stoją: puf i krzesło atłasem pokryte. Przeciwną ścianę zajmują dwa okna, pięknie ułożonemi firankami z atłasu udrapowane.

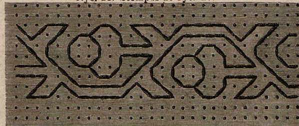
Między oknami stoi komoda antyk, pokryta cackami, flakonami i poduszeczką elegancką. Po nad komodą wisi olbrzymie lustro. W rogu tej ściany przeciwlegle do wieszadła jest miejsce na lustro stojące albo na toaletę muślinem ubraną i atłasowemi wstążkami zdobną. Ścianę naprze-

Ryc. 20. Pudełko z przyrządem do znaczenia deseni.

Ryc. 21. Stempel do ryc. 20.

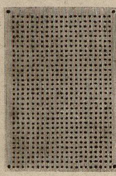

Ryc. 22. Deseń na ścieg stebnowany.

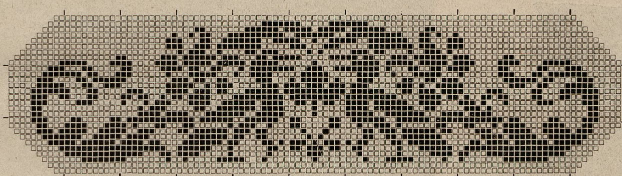

Ryc. 24. Wązki szlaczek do chustki od nosa.

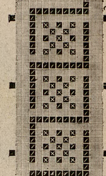
R. 19. Kapelusik dla dziewczynki z popielatego pluszu, atłasem ponsowym przybrany.

Ryc. 25. Punkciki odbite przyrządem do znaczenia.

Ryc. 27. Deseń staroniemiecki.

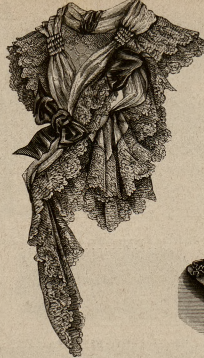

Ryc. 26. Deseń krzyżykami.

Ryc. 28. Haft na płótnie podług przyrządu do znaczenia wykonany.

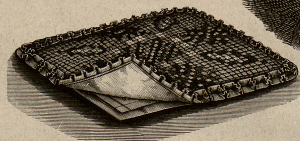
ciw łóżka można zająć biureczkiem i etażerką z ulubionemi podręcznemi książkami. W pośrodku pokoju stoi chaiselongue

Ryc. 29. Chusteczka żabotowa.

skóry amerykańskiej, łóżko zasłane dywanem, pod niem skóra niedźwiedzia. Nieodłącznym sprzętem w męzkim pokoju jest biuro duże, szafa z książkami, szezlong skórą obity. Sprzęty tu inaczej się rozstawiają jak w kobiecej sypialni: łóżko stoi pod ścianą pokrytą dywanem, na niem wieszają się pistolety i fuzye. Na komodzie lusterko stojące w srebrnych ramach, wszelkie przyrządy toaletowe ze srebra.

Pokój panienek mebluje się

R. 33. Torebka do chustek.

R. 31 i 32. Uczesanie głowy dla panienek od 13—15 lat.

jak najskromniej, biały muślin, kwiaty, kreton na obicia, cały wykwint stanowią. Robótki ręką panienek zrobione, wiele też wdzięku dodają. Rządzi tu najwięcej gust osobisty.

Ryc. 35 i 36. Dwie kapotki.

atłasem obity, przy nim stoliczek maleńki na szklankę z wodą lub książkę, gdy pani na niem spoczywa i maleńki podnóżek obok. Cały pokój wysłany dywanami, oznacza się

Ryc. 39. Wiosenne okrycie do ryc. 14.

wielkim komfortem. Lampa wisząca z szkłem matowem miłe światło rozlewa. Przytem całość wykwintna nieprzesadzona ozdobami. Można tańszym kosztem podobną sypialnię urządzić, dając zamiast atłasu kreton, który jedynie po atłasie jest do sypialni stosowny, wykluczając wszelkie jedwabne i wełniane materye.

Troskliwa pani domu, pokoju męża nie zostawi w zaniedbaniu i stosownem rozmieszczeniem mebli, nada mu wdzięk ręki kobiecej. Meble tu najwłaściwsze dębowe, obicie ze

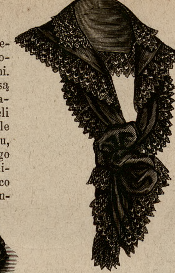
Ryc. 41—48. Urządzenie bogatej sypialni.

Opis Rycin.

Ryc. I. Suknia balowa, z materyi lub wełnianego atłasu, przystrojona bogato koronkami i kwiatami. Jeżeli użyte do ozdoby koronki są kosztowne, natenczas suknia bezwarunkowo, musi być jedwabną; jeżeli zaś posłużyć mają imitacye o wiele tańsze i przystępniejsze dla ogółu, natenczas użyć można wełnianego atłasu lub lekkiego bareżu. Staniczek zrobiony z tego materyału co suknia, przystrojony jest bogatą fren-

Ryc. 34. Poduszka do śpilek na toaletę.

Ryc. 30. Kołnierz żabotowy.

dzlą i bufowanym przodem, na który zachodzi sznurowanie z jedwabnego sznura z chwastami. Bufowanie to, dowolnie

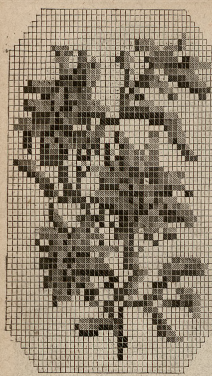
Ryc. 37 i 38. Kapotka.

zrobić można z atłasu, białego muślinu lub delikatniejszej jeszcze illuzyi. Kwiaty spadające z ramienia uzupełniają ten piękny strój.

Ryc. 40. Elegancki kostium do ryc. 13.

Ryc. 2. Suknia wizytowa z lila *satin merveilleuse.* Spódnica w głębokie, zaprasowane fałdy, pokryta jest długą polonezą z jaśniejszej w deseń materyi. Dobrze wygląda także, biały materyał w lila rzucik. Szarfy i wyłogi robią się z tego co spódnica materyału. Nadmienia się jednak, że wspomniane wyżej szarfy należy umiejętnie upiąć, tak, by końce wychodzące do tyłu, kryły się pod upięciem tylnego brytu, który powinien tak być krajanym, jak długość trenu wymaga.

Ryc. 57. Wzór na robotę gobeliny.

Ryc. 7. Serweta na stół ogrodowy z szarego płótna, ma 120 cent. w kwadrat, wszyta jest haftem maszynowym różnokolorową bawełną. Frendzla wiązana zdobi brzegi.

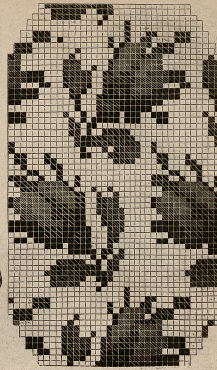
Ryc. 49. Fartuszek z szarego płótna ozdobiony haftem.

Ryc. 50. Worek z szarego płótna na drobną bieliznę.

Ryc. 51. Worek z szarego płótna na koleczki do bielizny.

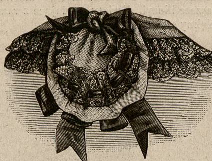
Dzięki temu wynalazkowi, odrzucono już pracowite haftowanie na podkładzie kanwowym z którego następnie wyciągano po jednej nitce, by deseń pozostawić na suknie, lub aksamicie. Dziś, maszynka ta zastępuje jaknajdoskonalej, wszystkie do tej pory obmyślane sposoby, które w braku innego, musiały nam wystarczać.

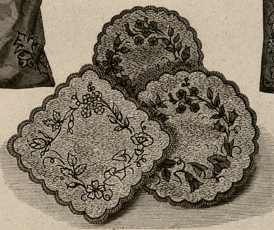
Ryc. 58. Wzór na robotę gobeliny.

Ryc. 15. Roleta z szarego płótna ozdobiona kolorowym szlakiem, do którego w następnych numerach podamy deseń, zresztą łatwy do zastosowania z haftu, lub wyszycia sutaszowego. Ryc. 16 przedstawia pręt żelazny, a 17 sposób najdogodniejszy ściągania rolety.

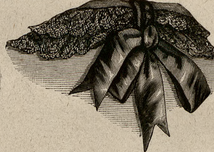
Ryc. 20. Opis przyrządu do znaczenia. Podajemy czytelniczkom naszym, rysunek i opis wynalezionej świeżo maszynki, która w zadziwiający sposób, ułatwia przeniesienie każdego deseniu krzyżowego, lub ściegu Holbeina i Gobelinowego, na wszystkie niemal materyały.

Ryc. 55. Kapturek do chusteczki ryc. 24.

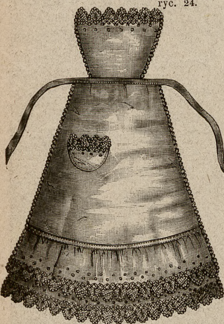

Ryc. 52—54. Patarafki sukienne pod flakony i t. p. na toaletę, ścieg atłaskowy filozelą wykonany.

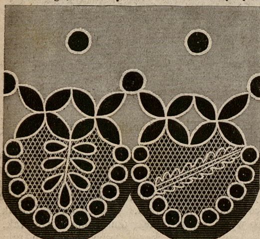

Ryc. 56. Zakończenie z tyłu chustki ryc. 29.

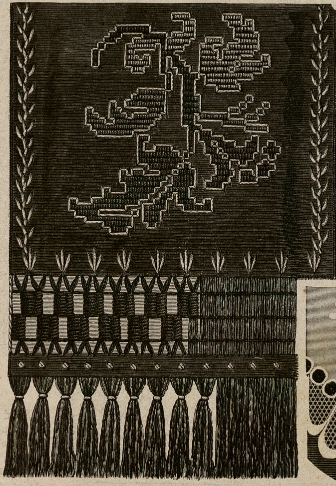
Na ryc. 21 widzimy stempel drewniany z mosiężnemi, równo obsadzonemi sztyfcikami. Z lewej strony pudełka ryc. 20 umieszczona jest poduszeczka, którą skrapia się farbą zawartą we flaszeczce leżącej po prawej stronie pudełka. Do poduszki tej, przyciska się mocno stempel, a następnie przykłada na przeznaczony do roboty materyał, na którym zaraz odbijają się punkciki, szersze lub gęściejsze, jak tego wymaga robota. Do materyałów ciemnych używa się białej farby, do której domięszać trzeba cokolwiek gummy arabiki, lecz w bardzo małej ilości, by łatwo od szczotki, po wykończeniu roboty, zejść mogła. Do białych zaś, piorących się materyałów używa się

Ryc. 61. Fartuszek muślinowy z haftem ryc. 62.

Ryc. 62. Haft do ryc. 61

Ryc. 59. Sposób wykonania roboty gobelinowej.

Ryc. 60. Krawatka, haft złotem gobelinowym ściegiem.

Ryc. 63. Sukienka dziecinna.

Ryc. 64. Haft do ryc. 63.

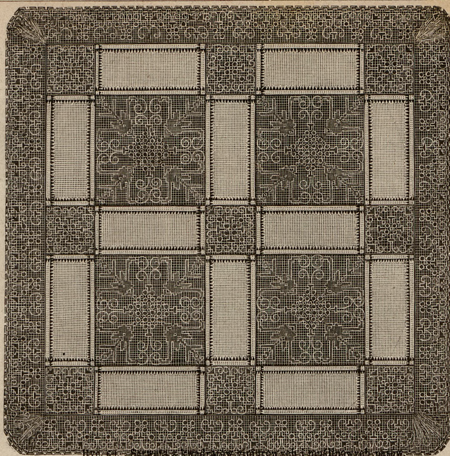
Ryc. 65. Kieszonka do ogrodu dla dzieci.

zwyczajnej farbki. Stempli maszynka taka posiada 5. Przy I-ym 30 punkcików, wynosi 3 centymetry; N. II, 60 punktów, 8 cent.; N. III, 42 punkty, 9 cent.; N. IV 40 punktów 10 cent.; a N. V 35 punktów 11 cent.

Na żądanie szanownych czytelniczek, redakcya nasza maszynkę taką sprowadzić może.

Ryc. 28. Haft na płótnie ściegiem krzyżykowym i dzierganym, wykonany podług wyciśniętych stempli maszynką.

Ryc. 29. Żabot z cremowego muślinu indyjskiego i weneckiej koronki. Bierze się 150 cent. długi, a 40 cent. szeroki pasek muślinu indyjskiego i wedle wzoru

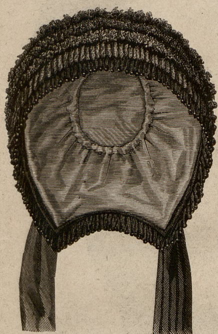
Ryc. 69. Serweta z kwadratów gipiurowych i muślinowych pasów.

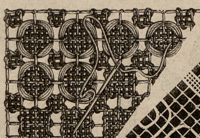
Ryc. 66. Sakiewka z zielonego jedwabiu.

przemarszcza w kilku miejscach, przyczepiając zaraz na podstaw z petynety, lub grubego, na ten cel przeznaczonego muślinu. Następnie oszywa się dwa razy koronką; jeden koniec podpina, ponsową kokardą, drugi zaś fantazyjnie spływa do boku.

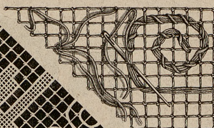
Ryc. 30. Na kołnierzyk ten należy wyciąć z grubego muślinu zwyczajny kołnierz marynarski i pokryć go lekką czarną materyą. Brzeg oszywa się na 7 cent. szeroką czarną koronką, którą należy

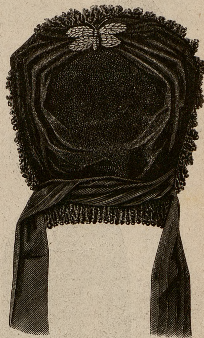
Ryc. 67. Kapelusz zimowy dla starszych pań do ryc. 68.

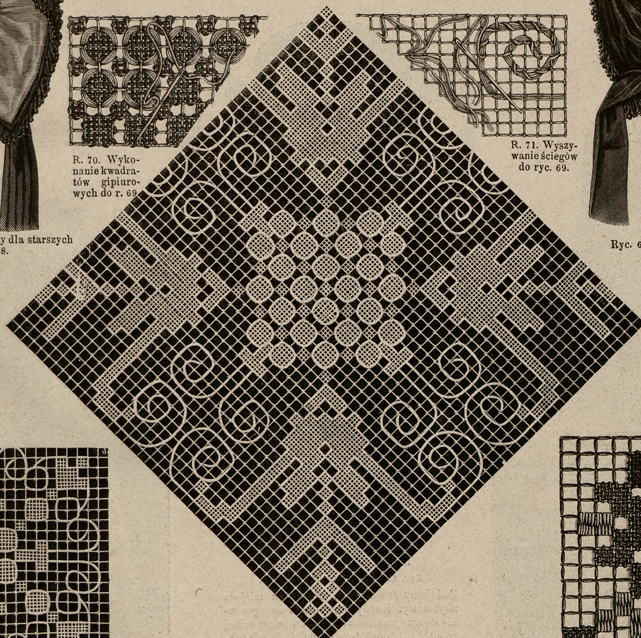
R. 70. Wykonanie kwadratów gipiurowych do r. 69.

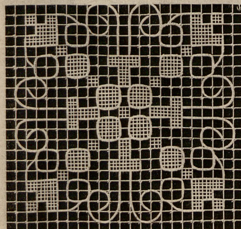
R. 71. Wyszywanie ściegów do ryc. 69.

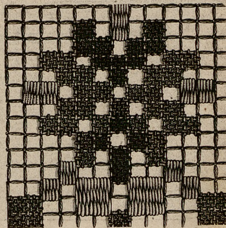
Ryc. 68. Kapelusz zimowy dla starszych pań do ryc. 67.

Ryc. 72. Kwadrat gipiurowy do ryc. 69.

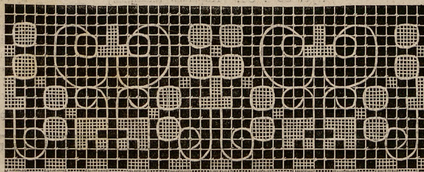
Ryc. 73. Mały kwadracik do ryc. 69.

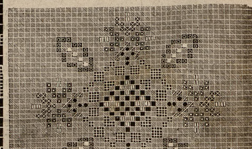
Ryc. 76. Deseń kwadratu gipiurowego do ryc. 33.

Ryc. 75. Haft na jedwabnej czarnej gazie czarną pelą wykonany.

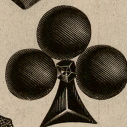

Ryc. 74. Koronka do ryc. 69.

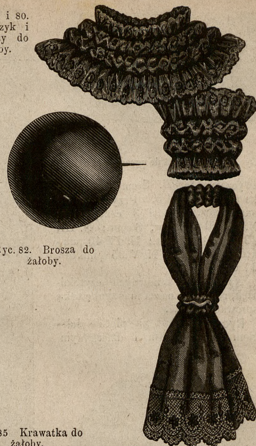
Ryc. 77. Deseń kwadratu do ryc. 33.

Ryc. 78. Kokarda z wstążki w dwóch cieniach.

Ryc. 81. Brosza do żałoby.

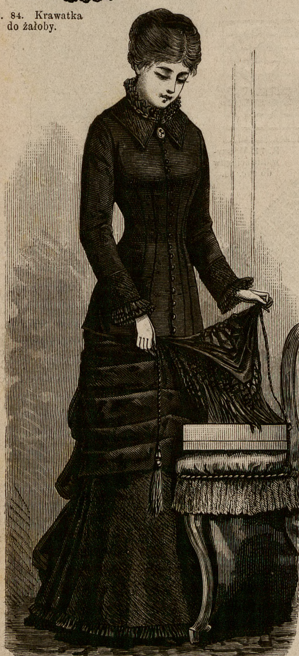

Ryc. 84. Krawatka do żałoby.

Ryc. 83. Kapelusz do żałoby.

Ryc. 79 i 80. Kołnierzyk i mankiety do żałoby.

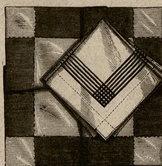
Ryc. 82. Brosza do żałoby.

Ryc. 85 Krawatka do żałoby.

Ryc. 90. Suknia do żałoby do ryc. 9 i 10.

R. 86. Bransoletka w rodzaju węża do żałoby.

Ryc. 87. Naszyjnik do żałoby.

Ryc. 88 i 89. Chustki do żałoby.

Ryc. 91. Suknia do żałoby, do ryc. 11 i 12.

najpierw zahaftować żółtym jedwabiem w dwóch cieniach i złotą nitką. Pasy czarnej materyi na 18 cent. szerokie zaprasować należy w dwie płaskie fałdy i przyczepić do spodu kołnierza. Fantazyjne wiązanie dopełnia się wedle gustu.

Ryc. 33. Torebka do chustek od nosa, wykonana z atłasu i siatki gipiurowej. Kolor zależy od gustu. Ładnie wygląda, na ponsowym lub niebieskim atłasie z niewarowych nici gipiura, wyszywana kolorowemi kordonkami i złotą nitką. Podajemy deseń, lecz, dla braku miejsca zbyt mały. Każdy inny deseń da się równie dobrze zastosować do tej eleganckiej robótki. Środek torebki wykłada się białym pikowanym atłasem.

Ryc. 35 i 36. Kapelusz aksamitny przedstawiony z dwóch stron, brzegi objęte złotym sznurem, rondo podszyte pluszem bordeaux; główkę zdobią pióra tegoż koloru i bandy atłasowe do wiązania.

Ryc. 37 i 38. Kapelusz dla starszych pań z bronzowego aksamitu, w miękkie fałdy ułożony nad czołem, liście żółtawe z szneli, z boku złotawe pióro.

Ryc. 39 i 14. Ubranie wizytowe z czarnego atłasu, obecnie najmodniejsze z trenem przypinanym, ma przód spódnicy w fałdy ułożony. Główną ozdobę stanowi przepięcie szalowe, plecy przedstawia ryc. 14. Okrycie ze szkockiej ciepłej wełny w rodzaju ponszki. Rozcięcie w odległości 22 cent. od przodu, długości 20 cent., oszyte frendzlą szneloową służy za rękawek.

(Dokończenie pomieścimy w przyszłym Numerze „Modnym.")

Do dzisiejszego N-ru dołącza się: dla Edycyi I-ej Fason z bibułki (sortie de bal); zaś dla Edycyi II-ej tenże sam Fason i Dodatek powieściowy, Lord Brackenbury, 15.

Дозволено Цензурою. Варшава 4 Февраля 1881 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**